

Vážení mimozemšťané,

občas přemýšlím, jestli fakt existujete. Strašně moc si přeji, abyste si tenhle dopis někdy přečetli. Je v něm totiž poselství, na kterém mi moc záleží. Večer před usnutím se ráda dívám na hvězdnaté nebe a sním si o vás. Představuji si vás asi jako každý jiný člověk – velká hlava, normální tělo a samozřejmě obrovský létací talíř vybavený všemi možnými serepetičkami – a samozřejmě toužím se s vámi osobně setkat, takže tenhle dopis můžete brát jako pozvánku k nám do srdce Brdské vrchoviny, kde žijí střídavě v Rožmitále pod Třemšínem a ve Voltuši. Je to úplně normální kraj, až na jednu zvláštnost - okouzlující Padrt'ské údolí, v jehož široké kotlině leží dvojice Padrt'ských rybníků. Bůh ví, kdy si tenhle dopis přečtete!!! Ale pro případ, že se tu objevíte před rokem 2015, vám dávám dobrý tip, kde byste mohli přistát a popřípadě se mohli i zabydlet. Jsem přesvědčená, že byste nelitovali a místem byli přímo nadšeni.

Oblast severně od rybníků, tzv. Padrt'ské pláně, byla od roku 1927 po řadu let využívána jako vojenská střelnice. Využívali a rozšířili ji i nacisté za 2. světové války. Obce Padrt', Záběhlá a Kolvín byly tehdy násilně vysídleny, po skončení války se její obyvatelé mohli vrátit zpět. Ale ne na dlouho! V roce 1952 komunisté vesnice začali likvidovat, bourat domy usedlíků, protože tu byl zřízen Vojenský újezd Brdy. Smutného osudu obyvatel vesnic je mi hrozně líto, ale na druhou stranu díky nepřístupnosti veřejnosti do prostoru újezdu po dlouhá léta je tu možné obdivovat nádhernou přírodu. A taky si myslím, že by se to místo mělo stát místem pietním z úcty k zaniklým obcím. Jenže teď někdy v blízké době jsou spekulace, že by se Vojenský újezd Brdy měl v roce 2015 zrušit. Co bude dál? Bude se tu na místě újezdu a zaniklých obcí stavět, nebo se prosadí vyhlášení chráněné krajinné oblasti? Proto tady máte neopakovatelnou šanci! Nesmíte promeškat ani chvíli, protože stačí, aby přišel nějaký ulítlý nápad nějakého mouly a hned byste měli po legraci. Museli byste si tady na Zemi hledat místo jiné, ale věřte mi, lepší místočko, které je tady, asi fakt nenajdete. Je to úžasné místočko. To vám můžu sama potvrdit. Poprvé jsem ho navštívila vloni v 5. třídě se školou. Museli jsme mít zvláštní povolení ke vstupu. Na hrázi rybníka nás čekal pan Josef Pour, jehož rodinu postihlo násilné vysídlení ze Záběhlé, a vyprávěl nám. Z Padrt'ských rybníků se ročně vylovilo (a vyloví) 40 až 50 tun ryb. Rybníky jsou dva – Hořejší a Dolejší. Byly založeny v 16. století jako vodní rezervoár pro plavení dřeva pro hutě. Vyskytuje se tu řada chráněných rostlin a živočichů např. tu hnízdí orel mořský, bekasina otavní, volavka šedá, čáp černý, žije tu i vydra, jsou zde rozsáhlá rašeliniště. Viděli jsme, kde stály zaniklé vsi.

Teď v březnu jsme si pana Poura pozvali k nám do školy, aby nám opět vyprávěl, tentokrát o tom, jak se žilo v Záběhlé. Byli jsme velmi rádi, že přišel, protože má už úctyhodných 76 let. Přinesl s sebou spoustu fotek, literatury, novinových článků. Zjistili jsme od něj např. to, že Záběhlá vznikla roku 1730. Bylo tam 89 popisných čísel. Ta vesnice se dělila na dvě části – Přední Záběhlá a Zadní Záběhlá. Docela nás překvapilo, jak si obyvatelé Záběhlé dokázali užívat života. Měly tam hospody se sály, ve kterých se hrálo divadlo a takové ty věci, dále školu, hasičskou zbrojnicí..... Také jsme se dozvěděli, že se pořádaly dokonce i masopusty. Nejvíc nás bavilo, když pan Pour vyprávěl o svém dětství na Záběhlé. Děti chodily do měšťanky do Mirošova vzdáleného 12 kilometrů. V létě chodily buď pěšky nebo na kole, v zimě, když bylo mnoho sněhu, jezdily dokonce i na lyžích. Když přšelo, musely vstávat už před pátou, aby byly ve škole včas na osmou hodinu. Po škole děti čekala nejdřív práce, potom zábava. Pan Pour musel zapřahat kravku, dojet s ní pro trávu, nařezat krmení – tzv. řezanku pro králíky. Volný čas trávil s ostatními chlapci venku. V zimě bruslili na šlajfkách na kličku a hráli hokej s opracovaným klackem do podoby hokejky. Jejich prvními míči na fotbal byly hadráky, kožené měli až později. Dále kluci rádi rybařili a prováděli ty různé klučičí vylomeniny. Na osmou hodinu museli být všichni doma, k jídlu je

obvykle čekaly brambory polité máslem, posypané pažitkou a zapíjené mlékem nebo podmáslem. Maminka dávala mísu se šesti lžicemi vždycky doprostřed stolu a tak se jedlo. Koneckonců, tohle jídlo má pan Pour dodnes nejraději.

Kdyby Záběhlou nepobořili a nezničili, co vy víte, jaké klučičiny by Záběhláci prováděli dál. Určitě by byli také zvědaví, co jste zač, a okamžitě by zahájili průzkumnou akci do vaší vesmírné lodi. I já bych ráda zjistila, k čemu vám taková obrovská loď je. Máte tam pokusná zvířata? Zajatce? Monstrum? Šílený stroj, kterým chcete Zemi zničit? A nebo jen vypadáte strašidelně s těmi vašimi hlavami, ale při tom jste maličcí a neškodní tůťáci? Takových otázek má každý mnoho...

Vraťme se ale ještě chvíli na zpátky do minulosti. Z Kroniky obce Padrt' jsme se dozvěděli, že neplánovaně, neohlášen, potichu navštívil v roce 1930 Padrtě 1. československý prezident, T. G. Masaryk. Byl ubytován na záměčku u Strašic. Radostné přivítání v obci bylo připraveno narychlo. Pan prezident kynul mávajícím z otevřeného vozu, políbil dvě malé šestileté dívky a přijal chléb se solí. Starší žáci školy zazpívali národní písničky. Přivítání se zdařilo a všichni měli viditelnou radost.

A já mám radost, že tu žiji. Čekám na vás!!!!

Vaše Lucka

Autor: Lucie Kostohryzová (bude jí 12 let)

Škola: Základní škola J. J. Ryby Rožmitál pod Třemšínem
Komenského 543
262 42 Rožmitál pod Třemšínem
Pedagog: Mgr. Věra Sýkorová

Adresa: Vševidy 71
262 42 Rožmitál pod Třemšínem